

affkaffes, saa vilde Folgen deraf blive, at den Præst, der tog imod Offer og Accidentser, hvad enten det nu var Penge eller Gjæs og Wender, vilde forsynde sig imod den Bestemmelse i Straffeloven, som jeg nu oplæste. Naar Meningen altsaa er, at denne Deel af Statens Embedsmænd i denne Retning skal være stillet anderledes end andre Embedsmænd, saa er det nødvendigt udtrykkeligt at sige, at de undtagelsesvis skulle være berettigede til at modtage saadanne Gaver. Søvrigt vil det sees — jeg henleder kun Opmærksomheden derpaa, fordi jeg troer, at man i saa Henseende kan hente nærmere og veiledende Oplysninger i Kirkecommissionens Forhandlinger —, at der er god Anledning til noget at fjelne imellem de Ydelsler, hvorom der her er Tale. Der er visse præstelige Gjerninger, med Hensyn til hvilke det maa siges at være i sin Orden, at Præsterne udføre dem for den Fattige som for den Rige uden at kunne fordrø Noget derfor, og at Forholdet ordnes saaledes, at Præsten, ligesom han ikke kan fordrø Noget, heller ikke kan øve en moralsk Tvang paa de Paagjældende til at yde ham Noget, medens der er andre præstelige Gjerninger, hvor det er ganske i sin Orden, at Præsten kan faae et Bederlag. En saadan Sondring er skeet i Lovforslaget. Muligvis kan der i Enkelthederne heraf være Et og Andet at rette — herom skal jeg ikke videre udtale mig —, men selve Sondringen troer jeg har sin gode Begrundelse. — Det blev, som sagt, dernæst udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som jeg vil tillade mig at kalde Ordførelsen for den Uuskuelse, som praktisk i dette Dieblif fremtræder som den modsatte, nemlig den at man vil have Præsterne paa en fast Pengeløn, at det var en væsentlig Mangel ved Lovforslaget, at det ikke tilstrækkeligt ihjelslog Spørgsøet om Kirkens Eiendomsret. Jeg vil nu for det Første i den Henseende i Modsætning til det ærede Medlem bemærke, at man ved at gennemlæse Kirkecommissionens Forhandlinger vil see, at denne Paastand om Kirkens Eiendomsret ikke der blev opretholdt fra nogen Side. Man erkjendte i Grunden, at man ikke kunde opretholde denne Paastand, og ialfald veed det ærede Medlem, at jeg for

mit Vedkommende tidligere har havt Veltheds til at udtale, at jeg mener, at Kirken ikke har nogen Eiendomsret. Men det underer mig, at det ærede Medlem ikke vil erkjende, at man netop ved at vedtage dette Lovforslag, som det foreligger, slaar Paastanden om Kirkens Eiendomsret fuldstændig ihjel. Hvad gjør man ved dette Lovforslag? Staten lægger sin Haand paa det, som skulde være Gjenstand for Kirkens formeentlige Eiendomsret, og om det, hvorpaa Statsmagten saaledes har lagt sin Haand, siges det, at Præsterne skulle beholde saa og saameget, Resten tager Staten ind i en Fond. Nu siger man dertil: Ja, men denne Fond skal ligge under Kirke- og Undervisningsministeren; den er ikke engang undergivet Finansministeren. Dertil svarer jeg, at det forekommer mig, at det er ganske ligegyldigt i den Retning, som her er Tale om, om denne Fond undergives den ene eller den anden Ministers Bestyrelse. Baa de Finansministeren og Kirke- og Undervisningsministeren ere Stats tjenere, der ere ansvarlige for Rigsdagen. Kirkeministeren kan ikke indrette sit Budget undtagen i Overeensstemmelse med Finansministeren, og der er desuden — saaledes som den høitærede Kirke- og Undervisningsminister allerede har gjort opmærksom paa — i Lovforslagets § 6 i Virkeligheden givet Rigsdagen fuld Indflydelse paa, hvorledes denne Fond skal anvendes. Det er jo nemlig urigtigt, saaledes som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte, — at Rigsdagen kun skulde have Indflydelse paa de to Ting, der omhandles i § 6 under Litra e og f. Det er aabenbart, at naar Rigsdagens Indflydelse kun omtales med Hensyn til disse to Bogstaver, da er det, fordi de foregaaende Bogstaver — eller Litra, hvad man nu vil kalde det — angaae Ting, som skulle udredes i Henshold til Love. Det vilde være høist besynderligt, for ikke at sige latterligt, om man i § 6 vilde fortælle, at Rigsdagen skulde have Indflydelse paa de Love, som skulle ordne de Alliggender, der omtales under de omhandlede Bogstaver. Man kan vel forudsætte, at det er en Ting, som Rigsdagen nok veed, at den har Indflydelse